

at der gives et Medlem, der vil stemme mod Forslaget under Nr. 29, som er tiltraadt af den ærede Minister. Dette Forslag kunde ikke stilles, uden at Forslaget under Nr. 28 faldt bort, saaledes som jeg har forstaaet Udvalgets Flertals Opfattelse — i alt Fald er det min Tanke. Jeg vil dog haabe, at man er nogenlunde enig om, at i Alt, hvad vi begynde paa, skulle vi begynde med det Naturlige, her altsaa med Børnene, det er at begynde fra den rette Ende, og det er derfor at vi have foreslaaet en Hjælp til Lærere og Lærerinder. Jeg vil for mit Bedkommende sige, at selv om man skulde indlade sig paa at lave noget Snurrepiberi, vilde jeg dog, hvis det blev inden for de rette Grændser og ikke f. Ex. sendtes til Centralkontoret, ikke have Noget derimod. Jeg ser ikke noget Ondt i, at Børn i deres Fritid syssle med Ting til at udpynte deres Dragtstykke med; det har sin Betydning, at Børn komme til at anvende den overflødige Tid, de have, under saadanne Forhold, at de faae Die og Haandnyttede paa en heldig Maade; men det er noget gaafte Andet, end at vi ved Premier for Dette eller Hint vilde søge at forskaffe dem en særlig Fortjeneste derved. Kunde de lave saadanne Smaa-ting, saa at de ikke behøve at købe dem, saa kan det navnlig for dem, der skulle i Haandværkslære og i hvilken som helst anden Stilling, de ellers kunne komme, have sin Betydning.

Hindenburg: Saafremt man overhovedet tror, at den Sag, som den ærede Ordfører i Slutningen af sit Foredrag omtalte, bør have nogen Understøttelse, maa det ske medens den er i sin Borden. Har den først overvundet Besværlighederne, har den først organiseret sig saaledes, som vi haabe, at det vil ske i et Samfund med mange Medlemmer, og har den først vundet en almindelig Tilslutning, saa behøver den ikke Statens Understøttelse, og saa bør den ogsaa efter min Mening give Afkald derpaa.

Lb. Kruse: Jeg betragter det altsaa som slaat fast ved den ærede Ordførers Udtalelse, at Mærke Port har monumental Betydning, og dette vil virkelig være et meget vægtigt Moment for mig til at stemme for Bevillingen. Lad det saa være Liebhaber eller hvad man vil kalde det, men jeg kalder det ikke dette. Jeg er for mit Bedkommende saa historisk anlagt, at jeg finder, at da vi have saa saa Monumenter, er Bevarelsen af hvad vi have af megen Interesse. Der er imidlertid et Spørgsmaal i den Henseende, som paatrænger sig mig, og det er, om man nu kan være forvisset om, at den Bedligeholdelse, som tilsigtes, virkelig kan foretages med den begjærede Bevilling eller om denne Bevilling ikke er Begyndelsen til en ny Bevilling, denne atter til en ny og saa fremdeles, saa at det vilde løbe op til en urimelig stor Sum. Men har man iforveien forvisset

sig om, og tror den ærede Minister at kunne indstaa for, at det ikke vil blive saaledes, skal jeg stemme for Bevillingen til Mærke Ports Bedligeholdelse.

Dinesen: Ja, derom har man været forvisset i Udvalget derved, at der har foreligget Udvalget udførlige Overflage, der have vist i det Enkelte, hvorledes hele Arbeidet skulde udføres.

Ordføreren: Jeg kan for flere Tilfælde Skyld være enig med det ærede Medlem for Rjøbenhavns 6te Valgkreds (Hindenburg); det er for saadanne Tilfælde, hvor Opgavens og Diemets Bigtighed strax er indlysende for Alle, at man bør gribe til med sin Hjælp; men det er netop Højen af det af det ærede Medlem bekvæmte Forhold, at det er saa langt fra indlysende for Alle, at der er en meget stor Del, der nærer Tvivl om Rigthigheden af den Maade, hvorpaa man vil gjøre det.

Christiansen: Uagtet det ærede Medlem for Beile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) idag har henledet Opmærksomheden paa Besterhavsskifterierne, ligesom det ærede Medlem efter Foranledning af mig ogsaa i Finantsudvalget har henledet dets Opmærksomhed paa samme Sag, kan jeg dog ikke, da der i det høie Thing er Tale om denne Sag, lade denne Anledning gaee hen uden at støtte den Tanke, som er udtalt af det nævnte ærede Medlem, ligesom jeg heller ikke vil undlade at gjøre det høie Thing bekendt med de nærmere Forhold ved Besterhavet og den Tilstand, hvori Fiskeriet der befinder sig. Det er nemlig Tilfældet, at Besterhavsfiskeriet hovedsagelig foregaar i de 3 Maanedes, April, Mai og Juni, ligesom ogsaa hele Sommeren igjennem, naar Veirforholdene tillade det. Medens Fiskeriet saaledes i Foraarsmaanederne er i sin bedste Gang, navnlig i Mai Maaned, indfinder der sig i Reglen fremmede Fiskefartøier i hundredevis, som forulempe vore egne Fiskere i den Grad, at deres Erhverv nu næsten ikke mere er lønnende. Derfor dette Forhold fremdeles skulde vedblive at bestaa, vil Besterhavsfiskeriet i den nærmeste Fremtid lide overordentlig store Tab og gaa meget tilbage. Det er saaledes Tilfældet, at, saasnart vore egne Fiskere komme ud paa Havet, og de kunne øine de fremmede Fiskere, tør de ikke en Gang sætte deres Fiskeribskaber ud, og haabe de dem ude, maa de i største Hast tage dem ind igjen, og tør ikke give Tid, til Fiskene have bidt sig fast. Men ofte hænder det, at de ikke kunne faae Redskaberne optagne, inden de have de fremmede Skibe der, og disse gaee da under Tiden tæt forbi dem og borttage Redskaberne tilligemed de Fisk, der maatte findes ved dem. Fiskerne have under Tiden lagt nogle Mærke til, hvad det var for et Fartøi, der havde taget Redskaberne, og ere seilede hen for at faae dem tilbage; men